

SPELARIT 4/1999

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

Mukavaa joulunodotusta!

Puheenjohtajan palsta

Lunta ei pihalla näy. Aurinko paistaa kirkkaasti , joulu lähestyy.

Olemme olleet näkyvästi mukana Vantaalla järjestettävissä tilaisuuksissa; kiitos sekä tanssijoille että pelimanneille. Onnea myös Jarille, joka sai Eino Ketolan stipendin Vantaan Sottiisissa ansioistaan kansanmusiikin hyväksi tehdystä työstä kurssien vetäjänä, uuden musiikin tekijänä , edistäjänä ja opettajana.

Uuden vuoden toimintasuunnitelmassa näkyvät mm. Helsingin pitäjän franseesi, Tanssipidot Helsingissä, Nordlek Norjassa, tanssit Turussa , pelimanniemme uuden cd:n työstäminen ja tietysti kansantanssiharjoitukset ja toivottavasti paljon mukavia esiintymisiä lapsille ja aikuisille. Väki aikuisten puolella vähenee, mutta ei anneta sen häiritä innostustamme omaan harrastukseemme. Voimat ja jakaminen ovat rajallisia, harrastuksen pitäisi olla iloa ja hyvää oloa tuovaa. Jokainen meistä voi vaikuttaa omilla ehdotuksillaan seuramme toimintaan, jotta tavoitteisiin päästään. Tämä lehti esimerkiksi olisi hyvä mielipiteiden , keskustelun ja toiveiden esittämispaikka. Toimitukseen vain kirjoituksia ja muita yhteydenottoja. Ollaan aktiivisesti mukana, siten mennään eteenpäin.

Kiitän Sinua tästä vuodesta ja
toivotan kaikkea hyvää ensi vuodelle.

Riitta

*Seuramme puheenjohtaja Riitta Kangas läytti
4.11.99 50 vuotta. Onnitteluja!*

Virallisen sorttista informaatiota eli syyskokouksen päätöksiä

Seura piti syyskokousta tiistai-iltana 16.11.99 Päkaksessa. Ennen varsinaisen kokouksen alkamista Veikko Turunen ojensi kukat kauniiden sanojen saattamina syntymäpäiviään viettäneelle puheenjohtaja Riitta Kankaalle.

Kukkia tai ei - Riitta Kangas suostui seuraamme luotusaamaan ensi vuonnakin. Johtokunnan jäsenistä erovuoroisia olivat Tarja Lahtinen, Veikko Turunen ja Saija Tynkkynen. Saija Tynkkynen jäi toiveensa mukaisesti pois johtokunnasta ja hänen tilalleen valittiin toinen pelimanniedustaja, Juhani Kaivosoja. Muut jatkavat eli johtokunnan koostumus on siis:

Riitta Kangas, pj
Simo Gröhn
Juhani Kaivosoja
Juha Karila
Tarja Lahtinen
Arja Salonen
Veikko Turunen

Toimikuntiin valittiin puheenjohtajia seuraavasti:

Tanhutoimikunta
Riitta Kangas

Järjestelytoimikunta
Seija Hukkanen

Pelimannitoimikuntaa
Veijo Honkanen

Lapsi- ja varhaisnuorisotoimikunta
Siru Luomanpää

Tiedotustoimikunta
Tarja Lahtinen
(jäseniksi Sanna Laakso,
Kaarina Kangasmaa, Matti Lankinen)

Lisäksi seuran edustajaksi Päkaksen talotoimikuntaan valittiin
Veikko Turunen
(varalle Maarit Vattulainen).

Jäsenmaksu säilyi entisellään eli 100 markan suuruisena.

PS. Seijan kakut olivat taivaallisia ja tarjoilu runsasta - niin että kannattaa tulla kokouksiin. Vuosikokous on ensi helmikuussa.

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit

kansantanssifestivaaleilla Haguenauissa, Ranskassa

Pimeinä syysiltoina on mukava muistella lämpimän aurinkoisia elokuun lopun päiviä Ranskassa. Aikuisryhmämme osallistui tuolloin kansantanssifestivaaleille Haguenauissa, Alsacen alueella, n. 30 km Strasbourgista pohjoiseen. Festivaalit järjestetään vuosittain aina elokuun viimeistä viikonloppua edeltävällä viikolla, tänä vuonna 40. kerran. Juhlan aiheena on humalan sadonkorjuu ja, niin viinimaassa kuin ollaankin, tuolloin virtaa ravintoloissa ja juhlateltoissa olut. Olimme tietävästi ensimmäinen tähän juhlaan osallistunut suomalainen ryhmä.

25-henkinen ryhmämme lähti matkaan torstaina 26.8. aamulennolla Zürichin kautta. Lentoasemalla tunnelma oli odottava ja olimme täynnä seikkailumieltä, sillä tuskin koskaan on matkaan lähtiessä tiedetty niin vähän siitä, mitä tuleman pitää. Olimme harjoitelleet väsymättä koko kesän ja hioneet esityskuntoon neljä sikermää: sekä kuviot että säestykset olivat selkäytimissämme. Olimme valmiit kaikkiin eteen tuleviin koitoksiin, vaikka tiesimmekin vain, että ensimmäinen puolen tunnin esiintymisemme

olisi heti saapumisiltana. Minäkälaisia olisivat estradit, montako ja kuinka pitkiä esiintymisiä meillä olisi, olisiko meillä tulkkia: nämä asiat selviäisivät vasta perillä.

Zürichistä matka jatkui lentoyhtiön bussilla Strasbourgiiin. Siellä vaihdoimme vielä kerran bussia, joka vei meidät festivaalikaupunki Haguenauhun. Ajoimme bussilla suoraan keskelle juhlivaa kaupunkia, jossa liput liehuivat ja kansallispuukuisia ryhmiä näkyi kaduilla. Festivaali oli jo täydessä käynnissä. Juhlatoimistossa huomasimme ylpeinä, että ryhmämme kuva oli kunniapaikalla festivaalijulkaisussa. Meille selvisi, että osallistuvia ryhmiä on kaikkiaan 14 maasta ranskalaisten ryhmien lisäksi. Kuumme iloksemme saavamme englantia puhuvan oppaan, joka opastaisi meidät majapaikkaamme ja selostaisi meille ohjelman ja jakaisi aterialiput. Samassa paikalle saapuikin oppaamme Marie-José eli Mary-Jo, kuten hän itseään kutsui. Hän on englannin kielen opettaja ja tehnyt jo monta vuotta vapaaehtoistyötä näillä festivaaleilla. Hän oli meille todellinen aarre: hänellä oli rat-

Juhlien perulaisia vieraita esiintymis-asuissaan.

kaisu kaikkiin esille tuleviin kysymyksiin ja hän jaksoi iloisena ja väsymättä luotsata ryhmäämme oikeisiin paikkoihin oikeaan aikaan, järjestää juomavettä esitysten jälkeen ja opetella muutaman sanan suomen kieltäkin siinä sivussa.

Majoituimme lähetyskoululle vähän keskustan ulkopuolelle. Sinne majoittuivat myös Irlannin ja Antillien ryhmät, mutta emme heitä juurikaan tavanneet. Koko festivaalin ajan oli kiireistä eikä esiintyville ryhmille ollut järjestetty keskinäisiä tapaamisia. Yleensä lähdimme majapaikasta heti aamulla kansallispuvuissa, käväisimme ehkä päivällä vaihtamassa kiireesti pukua ja palasimme illalla myöhään. Esiintymisiä oli

kaikkiaan kymmenen, joista ensimmäinen ja pisin heti saapumisiltana. Se tapahtui pääesiintymislavalla Houblonhallissa, joka oli kaikkina päivinä täpötäynnä innokasta yleisöä. Ensiesiintymisemme pituus oli lopulta 45 minuuttia, joten saimme todella panna koko harjoitellun ohjelmistomme peliin. Näyttämöllä oli erinomaisesti tilaa kahdeksan parin kuvioille, neljälle pelimannille ja lipunkantajille. Illalla majapaikkaan palattuamme jouduimme toteamaan, että suihkuista tulee vain kylmää vettä. Siitä vain rohkeasti virkistävään suihkuun, ensin tytöt ja sitten pojat! Onneksi tilanne korjaantui seuraavana päivänä. Aamulla lähdimme täydessä esiintymisvarustuksessa ja lahjat mukana ensin

aamiaiselle ja sitten pormestarin vastaanotolle. Ruokailut tapahtuivat teknillisen oppilaitoksen ruokalassa aivan Haguenaun keskustassa. Aamiainen oli tyypillisen ranskalainen: patonkia niin paljon kuin halusi, marmeladia, voita ja hunajaa sekä maitokahvia tai teetä. Vahvistettuumme näin itseämme ehdimme hiukan kävellä kaupungin kävelykeskustassa, katsella kauppvoja ja tutustua ulkolavaan, jolla esiintyisimme iltapäivällä. Sitten alkoi pormestarin vastaanotto. Samalla kertaa olivat mukana myös Venäjän, Perun, Etelä-Afrikan ja Sakhan tasavallan (jakuutit Siperiasta) ryhmät. Pormestari piti puheen kaikille ryhmille, lahjat luovutettiin ja sitten alkoivat ryhmien esitykset. Ryhmämme esitti Tiukan menuetin ja polskan. Esiintymisen jälkeen nautimme mm. tyypillistä Alsacen alueen leivonnaista Kougelhopia.

Iltapäivällä esiinnyimme kävelykeskustan ulkolavalla, oikeastaan kiveyksellä. Puolen tunnin ohjelmassamme oli kaksi tanssisikermää sekä pelimannimusiikkia. Erityisesti pikkulapset ihastuivat ryhmämme tansseihin ja muutama pikkupari kokeilikin melko onnistuneesti Åttaman engelin polskapyörintää. Illalla esiinnyimme jälleen Houblon-hallissa, tällä kertaa vain 15 minuuttia.

Lauantaina meillä oli vapaata klo 16 saakka ja oppaamme ehdotti retkeä jonnekin vähän kauemmas. Mukava, palvelualtis bussinkuljettajamme Jean-Pierre oli käytettävissämme, jos maksaisimme bussin bensarahat. Hän järjesti meille toiveidemme mukaisen matkan Alsacen viinialueelle ja perinteisen sianpotkahapankaali-lounaan paikalliseen ravintolaan. Kävimme

Kipfelin viinikellarissa Barrissa ja tutustuimme pittoreskiin Obernain pikkukaupunkiin. Virkistyneinä pa-

Kahvitauon
paikka!

lasimme esiintymään ensin ulkolavalle ja illalla jälleen Houblon-halliin.

Sunnuntain pääjuhlapäivä valkeni aurinkoisena ja enteili hellettä. Varustauduimme heti aamusta esiintymisasuihin ja varasimme vaihtopaidat ja –sukat mukaan. Tiedossa oli parituntinen kulkue ja sen päätteeksi kolme esiintymistä vastapystytetyillä ulkolavoille eri puolilla kaupungin keskustaa. Aamiaisen jälkeen osa tanssijoista osallistui evankelis-luterilaisen kirkon jumalanpalvelukseen, johon bussin-kuljettajamme oli pyytänyt pelimannimme soittamaan. Tilaisuus oli meille osallistujille korruttomuudessaan ja välittömyydessään mieliin painuva.

Kulkueessa oli aluksi vaikeuksia saada pelimannimme akustista musiikkia kuulumaan, kun edessä ja takana oli puhallinorkestereista koostuvat ryhmät. Oppaamme kuitenkin sopi vuorottelusta siten, että ryhmät soittivat vuorotellen ja niin kuului suomalainen pelimannimusiikki Haguenaussa. Helle helli katsojia ja mekin tarkenimme mukavasti Helsingin pitäjän villapuvuissa!

Viimeinen esiintymisemme oli Houblon-hallin pääareenalla sunnuntai-iltana. Yleisöä oli

hallin täydeltä ja saimme rai-kuvat aplodit. Esiintymisurakamme oli takana ja oli aika nauttia pari kolpakollista paikallista olutta ja kinkkupiirasta. Ja sitten pakkaamaan, sillä lähdimme paluumatkalle kohti Strasbourgia maanantaiaamu-na klo 05.00 väsyneinä mutta tyytyväisinä.

Matka oli kokonaisuutena hyvin onnistunut ja hoidimme kaikki esiintymisemme ja muut velvollisuutemme suunnitelmiemme mukaan. Pikku vastoin käymisiä tietysti sattui, mutta niistäkin selvitettiin kunnialla, mistä kuuluu kiitos niin loistavalle oppaалlemme ja bussin-kuljettajallemme kuin ohjaajallemme Ulla Haaparinteelle, matkanjohtaja Simo Gröhnille ja tulkki-Jussi Kaivosojalle.

Haguenaun vuotuista festivaalia voi hyvin suositella muillekin suomalaisille ryhmille. Kaupunki on kaunis, festivaalijärjestelyt toimivat hyvin ja ainakin meidät otettiin ystävällisesti vastaan. Tässä osassa Ranskaa selviytyy loistavasti saksan kielellä ja oppaat puhuvat myös hyvää englantia. Tapahtumissa oli koko ajan paljon innostunutta yleisöä, jolle oli ilo esittää suomalaista kansanmusiikkia ja –tanssia.

Paula Kaivosoja

LASTENSIIVU

JOULUSATU

OLI JOULU, PIKKU-ENKELIN ENSIMMÄINEN JOULU. KUUSI OLI KORISTeltu. PIKKU-ENKELI ETSI ITSELLENSÄ TYÖTÄ, HÄN ETSI JA ETSI, MUTTA EI MISTÄÄN MEINANNUT LÖYTÄÄ.

HÄN NÄKI TYTTÖPORON, JOKA OLI SYNNYTTÄMÄSSÄ ENSIMMÄISTÄ VASAANSA. ENKELI

KYSYI, SAANKO AUTTAA. PORO VASTASI, TIE TENKIN SAAT.

PIKKU-PORO SYNTYI!

ENKELI TIESI, ETTEI PIKKUPOROLLA OLLUT MITÄÄN VAIKEUKSIA. ENKELI ANTOI POROILLE LEPOSIJAN.

AAMULLA ENKELI SANOI POROILLE HEIPPA.

KERTONUT: ENNI 6-VUOTIAANA

NUUT
 SELKÄ
 KARKAUS
 LASKI
 VIRPO
 LANKA
 VAP
 HELA
 JU
 PERT
 PRAAS
 TUOMAAN
 TAPA

PÄIVÄ
 TORSTAI
 TYLI
 TI
 HANNUS
 VIIKOT
 PÄIVÄ
 LAUANTAI
 PU
 NI
 SUNNUNTAI
 NIEKAT
 AINEN

Etsi parit nün että
 sanoista muodostuu
 perinteisiä juhla-
 päiviä!

← ASKARTELUA:

- Taita ohut paperi haitariksi
- Piirrä enkeli päällimmäiseen paperiin (leikkaa iso tai pieni malli)
- Leikkaa enkelit (paperi moninkertaisena)
- Kiinnitä ikkunaan

KOKEMUKSIA VANTAAN KANSANMUSIIKKIVIIKOLTA

Vantaan kansanmusiikkiviikko alkoi perinteisesti kansanmusiikkikursseilla Viertolan koululla 13.-14.11.1999. Osanottajia oli nyt vähemmän kuin aikaisempina vuosina, johtuneeko siitä, että kurssin luonne oli muuttunut. Perinteisen viulu 2 -ryhmän sijaan tänä vuonna oli tarjolla mustalaismusiikin ja vanhan tanssimusiikin ryhmät. Monta aikaisemmilta kursseilta tuttua perinteisen musiikin soittajaa oli jäänyt pois. Mielissä syntyi toive, että ensi vuonna ei hajoitettaisi voimia esimerkiksi afrikkalaisen musiikin ryhmään. Suomessa on arvokkaat kansanmusiikin perinteet, johon keskittymisessä suomalaisille riittää loputon määrä arvokasta kurssiainestoa.

Viuluryhmä ykkönen toimi entiseen malliin. Vetäjänä oli Raulo Lehtovaara tunnetulla taidollaan, oppilaina joukko lapsia ja allekirjoittanut sekä harmonin soittaja Antti. Päivät kuuluivat rattoisasti, vaikka hetimitäin tuntui siltä, että mieluiten olisin heittänyt vastaan hangoittelevan lapsikatraan pihalle leikkimään. Oppi ei ojaan kaada ja kyllä tältäkin kurssilta jotain taas aivoihin ja hyppyysiin tarttui.

Spelareilla oli esiintymisiä Myyrmäkitalossa maanantaina, lauantaina liikekeskus Tikkurissa ja sen jälkeen Helsinki-Vantaan lentoasemalla. Tikkurissa riitti kohtuullinen määrä kiinnostunutta yleisöä, mutta lentoaseman soitto oli ainakin mukana olleen Spelari-fanin mielestä masentava kokemus. Väkeä kulki ohi, mutta tuskin kukaan edes huomasi, että soitetaan. Yksi kiinnostunut henkilö kuitenkin tallensi videolle osia esityksestä. Epäselväksi jäi, mihin maahan tämä videointi matkailijan mukana hetken päästä lensi parasta suomalaista kansanmusiikkia esittelemään. Ilmeistä on, että suuri osa ihmisistä on niin tottunut kaikenlaiseen taustahälyyn ja -musiikkiin, että oikeata, aitoa musiikkia ei enää osata arvostaa, vaan se on vain yhdentekevää hälyä, jolla ei ole suurempaa merkitystä kuin millä tahansa melulla.

Kansanmusiikkiviikon päätöstilaisuus oli Tikkurilassa, Jokisalissa. Spelarit soitti sisääntulomusiikkia aulassa. Väliajalla aulassa soitti Vantaan Kansanpelimannit. Juhla alkoi kaikkien pelimannien yhteisesti soittamalla Vantaan sottiisilla. Vuoden teemana on ollut

Pelimannin vuosi. Pienet pelimanniryhmät ja yksittäiset pelimannit esittivät sen merkeissä taitojaan. Näitä soittajia olivat muun muassa Jari Komulainen ja Pertti Huhtamäki vähärvisineen. Vanhoja kansansoittimia esittelivät ja soittivat Leena Joutsenlahti ja Timo Väänänen. Junnut soittivat kitaraa, viulua ja mandoliinia. Paavo Helistö ja Jaakko Heikkinen soittivat taidokkaasti klarinettia Timo Hämäläisen säestämänä. Kontrabasson soittamista ja soittimen luonnetta esitteli Kaj Lindén. Mieleenpainuva esitys oli muun muassa Kivikautinen kehtolaulu, jossa oli 57 säkeistöä. Jos 57 säkeistön jälkeen ei nukuta, annetaan nuijanukutus kivi-kauden tyyliin. Kaikkia säkeistöjä soittaja ei esittänyt, vaan loppu sujui sanomalla "jne." "Mikä on sellon ja basson ero?", kysyi esittäjä ja vastasi: "Basso palaa kauemmin". Basson hankkimisesta soittimeksi, kun viulu piti saada, kertoi taiteilija: "Isä otti huomioon, että soittimessa pitää olla kasvunvaraa."

Tämänvuotisen Eino Ketola – stipendin saaja oli Spelarien soittaja Jari Komulainen. Hänen ansioikseen katsottiin pitkäaikainen, koulupojasta

saakka alkanut toiminta kansanmusiikin parissa. Jari alkoi vuonna 1984 tanhusoittajana Martinlaakson nuorisotalolla, jatkoi Spelarien soittajana, edelleen taiteellisena johtajana, säveltäjänä ja sovittajana sekä Sibelius Akatemian opiskelijana. Jaria onnitellessani saatoin täysin sydämin sanoa: "Stipendi tuli todellisista ansiosta".

Päätösjuhlassa esiintyi myös Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry:n lapsiryhmä. Jatkuvasti ihailen ja ihmettelen sitä pitkäjänteisyyttä ja uskoa, mitä lapsiryhmien ohjaajat työsäännön osoittavat. Poikia on vähän tai ei ollenkaan, ja paljon tyttöjä karsiutuu pois, vain uskollisimmat jaksavat jatkaa. Parhaat helmet jäävät kuitenkin mukaan toimintaan ja heidän vuokseen työ kannattaa.

Juhla päättyi kaikkien pelimannien yhteissoittona esittämään Petäjäkummun valssiin. Neljävuotias lapsenlapsi oli mukana juhlassa ja toivon että pienen mieleen jäi kipinä kansanperinteestä.

Eeva-Liisa Honkanen

NORJALAINEN JOULU

Joulukuusi koristellaan kynttilöiden ja nauhojen lisäksi "enkelin kiha-roilla" (kiemurtelevia lasikuitusäikeitä) ja Norjan lipuin. Nämä tavat ovat peräisin niiltä ajoilta, jolloin norjalaiset haaveilivat itsenäisyydestä.

Jouluaattona ennen joulukirkkoa syödään FLATBRD:iä syltyä kanssa tai murennetaan ohutta leipää lihaliemen sekaan. Kirkonmenojen jälkeen syödään jouluateria. Tyypillinen eturuoka on hedelmäkeitto. Pääruuaksi paistetaan siankylkeä uunissa tai (etenkin Stavangerin seudulla) siankylki keitetään pienten koivunoksien kanssa. Lisäksi on lanttumusia, hapankaalta ja hernelaatikkoa. Kyytipojaksi nautitaan snapseja. Jälkiruuksi tarjotaan lakkoja kermavaahdon seassa. Ruokalajien välissä lauletaan yhdessä joululauluja. Joulupäivänä syödään aamupäivällä monen tunnin mittainen "brunssi". Tällöin juo-

mana on suklaasta valmistettua kaakaota.

Joulupukki ei asu korvatunturilla, vaan joka talossa on oma pukkinsa, joka asuu navetassa. Jouluna pukille viedään puurolautanen navettaan. Pukki ei aja porojen vetämällä reellä, vaan saapuu kävellen tupaan. Lahjat ovat kuusen juurella odottamassa. Joulupukin kanssa tanssitaan ja lauletaan piirileikkejä kuusen ympärillä. Kun lahjat on avattu, niin koko suku tanssii pitkänä letkana huoneesta toiseen ja maaseudulla tanssitaan myös navetat, aitat ja pihapiiri läpi.

Ensi kesän Nordlek on Stavangerissa, tervetuloa. Siihen mennessä voimme opetella sanomaan norjaksi: FÅR JEG LOV? JA, GJERNE.

Haastatteli Kaarina Kangasmaa. Vastasi syntyperältään norjalainen Liv-Jaana Tirkkonen.

TANHUTATIT VANTAAN SOTTIISSISSA

Me esiinnyimme Vantaan Sottiisissa ainoana tanhuryhmänä. Katsomossa istui mm. Vantaan kaupungin johtaja. Esitimme Lantin, Korssikatrillin, sottiisin eli rekijenkan ja kontrapolskan. Meitä kaikkia jännitti ennen esitystä.

Lavalle päästyämme jännitys ainakin hieman laantui. Meillä tuli esityksessämme pari mikaa, mutta jääköön ne kertomatta. Muuten esitys meni hyvin.

Hanna Annika ja Minna

Kiitän lämpimästi kaikkia vanhenemistani muistaneita.

Annoitte minulle paljon iloa. Olen hyvin yllättynyt ja kiitollinen.

Jos et ole nuori, olet vanha.
Voit valita vain sen:
Oletko aikuisnuori,
Nuorekas vanhus,
Hyvin säilynyt varhaisaikuinen
Vai kypsään ikään ehtinyt tyttö.

Riitta 50v

MYYDÄÄN

Uusia ja käytettyjä tanhukenkiä voi ostaa Päkaksesta,
Nea Leskelä myy.
Puh. 09-8235011

OSTETAAN

Ostetaan tanhukengät kokoa 39.
Susanna Hentunen
Puh. 09-845 325

VIIMEISTÄ VIEDÄÄN!

Pian onkin taas syksyn viimeisten harjoitusten aika, kun vietetään joululomaa näin harrastustenkin puolesta.

Myyrmäen alueen lapset juhlistavat joulua viimeisissä harjoituksissa torstaina 9.12. klo 18-19. Kaikki lapsiryhmät viettävät pikkujoulua yhdessä ja myöskin vanhemmat ovat tervetulleita mukaan. Mukaan voi varata pientä syötävää ja juotavaa.

Hakunilan alueen lapsiryhmien viimeiset harjoitukset ovat 7.12. normaaleihin harjoitusaikoihin. Harjoituksia pidetään nyyttikestien merkeissä, joten varaa mukaan naposteltavaa ja juotavaa.

Tapahtumakalenteri:

- 7.12.99** **Hakunilan lapsiryhmien viimeiset harjoitukset
nyyttikestien merkeissä**
- 9.12.99** **Myyrmäen lapsiryhmien viimeiset harjoitukset,
pikkujoulunviettoa**
- 7.-8.1.
2000** **Folklandia-risteily**
- 13.1.
2000** **Myyrmäen lapsiryhmien harjoitukset alkavat**
- 18.1.
2000** **Hakunilan lapsiryhmien harjoitukset alkavat**
- 13.-18.6** **Tanssi- ja laulupidot 2000 Helsinki Tallinna
2000**
- 4.-9.7.** **NORDLEK, Stavanger
2000**
- 4.-6.8.** **Tanssiva Turku
2000**

Seuraava lehti ilmestyy helmikuun alussa. Kirjoitukset ja piirustukset
ym. materiaali Sannalle, Tarjalle tai Matille tammikuun loppuun
mennessä.

Sanna Laakso, puh. (040) 591 4897,
email: sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,

Tarja Lahtinen, puh. 8786105,
email: tarja.lahtinen@pp.inet.fi

Matti Lankinen, puh. (0400) 422 417,
email: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi.

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, puheenjohtaja
riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tarja Lahtinen, puh. 878 6105 sihteeri
tarja.lahtinen@pp.inet.fi
- * Simo Gröhn, puh. 851 3097
- * Juha Karila, puh. 859 2970
- * Arja Salonen, puh. 294 2282
- * Veikko Turunen, puh. 871 1937
- * Juhani Kaivosoja, puh. 385 9661

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Raimo Behm, puh. 823 3383
- * Ulla ja Hilding Haaparinne, puh. 893 050

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Kati Taivainen, puh. 040-554 6172
kati.taivainen@leoburnett.fi
- * Riitta Kangas, puh. 854 7563
- * Siru Luomanpää, puh. 863 8546
- * Matti Lankinen, puh. 852 1693
matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 853 1864

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit

Kansikuva: Enni Avoranta

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhujat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta